

Rūta

B a l a n d ė

(gyvenimo novelė)

Diena prasideda kaip įprasta...kaip ir prieš daugelį metų. Ryte atsikeliu ir veik visą dieną praleidžiu.

Vienas mano geras draugas pastoviai man kartoja - nustok galvoti, negalvok tiek daug, tiesiog gyvenk.

Gyvenimas slenka ta pačia tėkme jau daugelį metų. Netekau laisvės, laisvės gyventi taip kaip norėjau. Štai, sėdžiu dabar virtuvėje ir žiūriu pro langą. Tiesiai už jo, matau skraidančius naminius baltuosius paukščius.

Žinai, labai dažnai užmerkdavau akis ir įsivaizduodavau, kad esu balandė. Mintyse darydavau tą

Dabar, kai kartais esu gilioje neviltyje ir norisi mirti, įsivaizduoju esanti ta pati balandė, įsivaizduoju

Taigi, tikrai tie paukščiai padeda man nenustoti svajoti, galvoti, gyventi. Kas kartą mėgaujuosi s

Dabar nenoriu kalbėti apie žmones. Galbūt turiu per daug gyvenimiškos patirties. Todėl dabar t

Galbūt....

2002 (?) vasara

*Laiškų ieškau dėžutėje adresu
pasaulis123 @ yahoo.com*

Daugiau Rūtos kūrybos:

*[Mintys čia ir dabar](#)
suvokimai, atradimai, patarimai*

Dar skaitykite

Rūtos

[Eiliuotas mintis](#)

SEO by [AceSEF](#)